

OĞLUMA VE KIZIMA

Benim yaşlandığımı düşündüğün gün (ihtiyarladığımda) sabırlı ol lütfen ve beni anlamaya çalış!

Yemek yerken üstümü kirletirsem lütfen kızma!

Sana bir şeyler öğretmek için nasıl çırpındığımı, bıkmadan, usanmadan uğraştığım o günleri hatırla!

Sen küçükken, uyuyana kadar sana aynı hikâyeyi bilmem kaç defa tekrar tekrar okumak zorunda kaldığımı hatırla!

Yeni teknolojiler karşısındaki cahilliğimi görürsen bana zaman tanı; beni yüzünde alaycı bir gülümsemeyle izleme!

Bazı zamanlarda unutkan olursam yahut konuşmalarımızda ipin ucunu kaçırsam lütfen hatırlamam için gerekli zamanı bana tanı; hemen sinirlenme! Çünkü asıl önemli olan senin yanında olabilmem ve beni dinliyor olmandır.

Ben sana bir sürü şeyi nasıl yapacağını gösterdim!

Yaşlı bacaklarım yürümeme izin vermediğinde bana elini ver! Tıpkı, benim sana ilk adımlarını atarken verdiğim gibi.

Bir gün beni anlayacaksın.

Senin yanında olduğumda üzgün, kızgın ya da güçsüz hissetme kendini. Benim yanımda olmalısın, beni anlamalısın ve bana yardım etmelisin.

Benim için yaptıklarını, ya bir gülümseme ya da senin için her zaman taşıdığım çok derin sevgiyle duâ ederek geri ödeyebilirim ancak.

Seni çok seviyorum ve hep seveceğim; bunu sakın unutma!

Sana yaptıklarımı ve sevgimi hep karşılıksız yaptım!

Şimdi beni anladın mı yavrum?